

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2009. évi november hó 10. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az életveszélyt okozó testi sértés bűntette miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.105/2009/10. számú ítéletét a bűnjelek vonatkozásában akként változtatja meg, hogy a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányságon 122/2008.bü. számon kezelt kettő darab vérgyanús szennyeződés lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni rendeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Somogy Megyei Bíróság a rendelkező részben írt, 2009. május 12. napján kelt ítéletével a vádlottat életveszélyt okozó testi sértés bűntette miatt 2 év 6 hónap börtönre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes fogvatartásban eltöltött időt beszámította, a sértett polgári jogi igényének érvényesítését a törvény egyéb útjára utasította, rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A megyei bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére hosszabb tartamú szabadságvesztés-büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyészi fellebbezést fenntartotta, és a tényállás, valamint a

bűnösségi körülmények kisebb körű kiegészítése mellett az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés súlyosítását indítványozta.

A vádlott és védője az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

A vádlott terhére bejelentett fellebbezés alapján eljárva az ítélőtábla a Be.348.§ (1) bekezdése alapján felülbírált az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást. Ennek eredményeként megállapította, hogy a megyei bíróság a perrendi szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást, a tényállást részletesen felderítette, a bizonyítékokat beszerezte és értékelte, indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára - az alábbiakkal egészíti ki.

A vádlottat a Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsa KB.I.2/2009/17. számú, 2009. július 2. napján kelt ítéletével garázdaság büntette miatt 60.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet nem jogerős.

Az ítélet 7. oldalának első bekezdését a másodfokú bíróság a tényállás részének tekinti.

A fenti kiegészítéssel és pontosítással a tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a tényállást alapvetően a vádlott beismerő vallomása, valamint az azt alátámasztó tanú vallomások, illetve orvosszakértői vélemény alapján állapította meg. A vádlott az eljárás során végig részletesen elismerte, hogy az ittas állapotban lévő sértett bántalmazására milyen előzmények után, milyen módon került sor. Abban a kérdésben, hogy a vádlott hány alkalommal rúgta meg a sértettet, az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában részletesen számot adott. E körben nem a vádlott vallomását, hanem az orvosszakértői vélemény megállapításait, illetve a tanúvallomásokat fogadta el a tényállás megállapításának alapjául.

Az így megállapított - egyébként sem a vád, sem a védelem által nem támadott - tényállás a bizonyítékok törvényes mérlegelésén alapul. E tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és az elkövetett cselekményt is az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette.

Az elsőfokú bíróság nem foglalt állást az életveszélyes eredmény vonatkozásában a vádlotti szándék formájáról. A másodfokú bíróság álláspontja szerint kellő körültekintés mellett elvárható lett volna a vádlottól annak előre látása, hogy a sértett a közepest meghaladó erejű rúgástól életveszélyes állapot kialakulásához is

vezethető sérülést szenvedhet. Az életveszélyes eredmény vonatkozásában tehát a gondatlanság enyhébb foka, hanyagság állapítható meg.

A bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel, és azokat súlyuknak megfelelően értékelte. Ezt csupán annyiban szükséges kiegészíteni, további súlyosító körülményként kell értékelni a vádlott terhére azt, hogy a bekövetkezett sérülés kapcsán a sértett lépét eltávolították, így maradandó fogyatékoság alakult ki nála, munkaképesség-csökkenése 15%-os.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés-büntetés arányban áll a cselekmény tárgyi súlyával, és a vádlott személyében felismerhető társadalomra veszélyességgel. A büntetés kiszabásakor nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a körülményt, hogy a vádlott rendfenntartó szerepet töltött be a rendezvényen, ott biztonsági őrként alkalmazták. Aki ilyen feladatot vállal, fel kell készülnie arra, hogy olyan eseményeket előzzön meg, amelybe ő maga ezen az estén került. A rendezők azért alkalmaznak biztonsági embereket, hogy az esetlegesen ittas, a rendezvényeken nem megfelelően viselkedő vendégeket a kulturáltan szórakozó közönség köréből kellő diszkrécióval eltávolítsák. A vádlott éppen ezt a feladatát nem tudta ellátni. A kétségtelenül ittas, és őt provokáló sértettet rendkívül durva módon, életveszélyes sérülést okozva bántalmazta, ahelyett, hogy őt a rendezvényről kellő határozottsággal, de mindenféle bántalmazás nélkül eltávolította volna. A vádlott előéletének értékelésekor nem hagyható figyelmen kívül, hogy korábbi büntetése ugyancsak személy elleni erőszakos magatartás miatt kiszabott pénzbüntetés, és a vele szemben első fokon nem jogerősen befejezett bírósági eljárás tárgya is egy szórakozóhelyen történt verekedés volt.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetés még ilyen körülmények mellett is kellően súlyos, ezért annak súlyosítására a másodfokú bíróság nem látott indokot.

Az elsőfokú bíróság az ítélet meghozatalakor még törvényesen határozott a biológiai anyagmaradványokat hordozó bűnjelek iratok mellékleteként történő kezelésének elrendeléséről. A 2009. augusztus 13. napjától hatályos Be.155.§ (9) bekezdése értelmében, ha a dolog lefoglalására nem az elkobzás, illetőleg a vagyoneklobzás biztosítása érdekében kerül sor, és a lefoglalt dolgot szakértő már megvizsgálta, újabb szakértő kirendelését az arra jogosultak nem kérték, további szakértői vizsgálatot a bíróság sem tart indokoltnak, a lefoglalást meg kell szüntetni. Az említett szabályozás folytán a másodfokú bíróság a biológiai anyagmaradványok lefoglalásának megszüntetéséről és a Be.155.§ (8) bekezdése alapján - mint értéktelen dolgok - megsemmisítésükről rendelkezett.

A fentiek szerint a fellebbviteli bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a bűnjelekre vonatkozó rendelkezés tekintetében a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2009. november 10.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.105/2009/10. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.140/2009/4. számú ítéletében írt változtatásokkal 2009. november 10. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke